Un actiu amb trampa

David Juncà és amb 21 anys una realitat consolidada en el Girona
El de Riumors té una clàusula de rescissió molt alta, però quedarà lliure si el club baixa a 2a B

David Juncà s'ha fet amb Pablo Machín l'amo del carril esquerre del Girona Foto: JOAN SABATER.

Tot i estar ja en una situació delicada, el Girona va marcar dos cops d'efecte amb les renovacions d'Isaac Becerra i Felipe Sanchón. El porter i el mitjapunta –malgrat que tot just ara confia deixar enrere una lesió que l'ha apartat de l'equip des del gener– són dos pals de paller de l'equip, que té un altre gran actiu de present però sobretot de futur. És David Juncà, un jugador que s'ha fet a casa –Agné se'l va quedar al primer equip el 2010– i que s'ha anat consolidant a segona A. El jugador de Riumors està en ple creixement i ha despuntat especialment des que Pablo Machín va arribar a la banqueta i el va situar com a carriler, una posició que li va de meravella per projectar-se en atac.

"Sempre intento fer-ho tan bé com puc, i crec que em trobo en un bon moment", explica el jugador esquerrà, que amb el segon relleu a la banqueta ha guanyat la partida a David Garcia. "És un molt bon jugador, i sempre que surt ho fa bé. Quan em donen l'oportunitat a mi, miro d'estar a la seva altura i, si puc, millorar-la", explica Juncà, que per la seva condició passada d'extrem –fins que Agné el va recol·locar al lateral– té virtuts que destaquen amb el 3-5-2. "És un sistema que a vegades t'exigeix cobrir la posició de lateral, i d'altres la d'extrem. És molt físic, perquè has d'arribar tant a baix com a dalt, però crec que me'n surto bé." Amb tanta exigència, sol acabar cansat. De fet, es va buidar al Miniestadi fins que va ser substituït per David Garcia. "Havíem de pressionar el lateral però també estar pendents de l'extrem. I quan va sortir Adama vaig quedar fos."

Tot i que es va perdre l'Hèrcules-Girona per acumulació d'amonestacions, David Juncà està tenint ara la continuïtat que no havia tingut des que va arribar a Montilivi. Acumula 1.616 minuts en la lliga, gairebé un miler més que els que va jugar la temporada passada. I des que va arribar el 2010 –"l'altre dia mirava un pòster i només quedem Jandro, Migue i jo", recorda– ha anat augmentant el seu rendiment i ha anat perdent el respecte a la categoria i als rivals. "Al principi, jugar en camps tan grans, amb tanta gent, i amb jugadors a qui veies per la televisió, imposava. Ara m'és igual. Surto amb més confiança", explica el jugador empordanès, que al novembre farà 22 anys.

Per la seva joventut, per l'experiència que està adquirint (acumula 40 partits a segona A), pel rendiment que està oferint i pel fet d'ocupar una posició específica en què no es troben gaires jugadors de les seves característiques, David Juncà té expectatives de continuar fent passos endavant en el futbol professional. Assegura, però, que no pensa en el futur: "Gens ni mica. Si m'he de quedar aquí, perfecte. I si he de marxar, també. Això no em preocupa."

Tot un risc per al clubEl Girona, a l'hora de firmar el contracte amb Juncà –després de diversos episodis de conflicte–, es va preocupar de fixar una clàusula de rescissió molt alta, amb la intenció de fer caixa si un club de categoria superior o de més potencial se'l volia endur. La clàusula fixada és de 4 milions d'euros, que, òbviament, seria molt negociable en el cas que un club vingués a buscar el de Riumors, un dels jugadors que més cartell està agafant a Montilivi. El problema per al Girona és que pot veure volar l'esquerrà sense que en faci ni cinc de

caixa. Perquè el contracte firmat especifica també que, si el Girona perdés la categoria aquesta temporada, el contracte (expira el 2015) quedaria automàticament resolt el 30 de juny, sense que cap de les dues parts tinguessin dret a reclamar indemnització. Una fórmula que els clubs segueixen moltes vegades per alliberar-se d'hipoteques a segona B –els sous pactats a segona A són inassumibles en la categoria de bronze– però que perd molt de sentit amb jugadors joves que són actius per al club, com és el cas de Juncà. L'empordanès serà un caramel del mercat si el Girona és incapaç de mantenir la categoria i torna a segona B, sis anys després. Una hipòtesi factible ara mateix, amb l'equip cuer. “Ho tenim complicat, però queden set jornades i fins a l'últim dia no podem abaixar els braços. Si ho féssim, sí que la vessaríem. Hem d'anar fent i mirar de guanyar cada partit”, explica Juncà.

Publicat a:

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/735223-un-actiu-amb-trampa.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss